TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 9. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Sūtījumi — Regula (EK) Nr. 1013/2006 — 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļa — Nelikumīgs sūtījums — Šīs regulas VII pielikumā ietvertajā dokumentā iekļauta kļūdaina vai nekonsekventa informācija — 50. panta 1. punkts — Sankcijas, kas piemērojamas par minētās regulas noteikumu pārkāpumiem — Samērīgums

Lieta C-69/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapeštas Administratīvā un darba lietu tiesa, Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 2. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 16. februārī, tiesvedībā

Nutrivet D.O.O.E.L.

pret

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér* un *G. Koós*, kā arī *M. Tátrai*, pārstāvji,

— Luksemburgas valdības vārdā – *D. Holderer*, pārstāve,

— Nīderlandes valdības vārdā – *B. Koopman*, *M. Bulterman* un *H. Stergiou*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *L. Havas*, *A. Sipos* un *D. Loma-Osorio Lerena*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – ungāru.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 20. marta Regulu (ES) Nr. 255/2013 (OV L 79, 19. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1013/2006"), 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļu, 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 50. pantu, kā arī šīs regulas IC pielikuma 15. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Nutrivet D.O.O.E.L.* un *Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség* (Valsts Vides un dabas aizsardzības uzraudzības iestāde, turpmāk tekstā – "valsts uzraudzības iestāde") par administratīviem naudas sodiem, kurus pēdējā minētā iestāde ir piemērojusi par tiesiskā regulējuma par atkritumu sūtījumiem pārkāpumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 1013/2006 preambulas 1., 7.,15., 21. un 33. apsvērumā ir noteikts:

"(1) Šīs regulas galvenais un dominējošais mērķis un sastāvdaļa ir vides aizsardzība, un tās ietekmei uz starptautisko tirdzniecību ir tikai gadījuma raksturs.

[..]

(7) Ir svarīgi atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli organizēt un reglamentēt tā, lai ņemtu vērā vajadzību saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību, kā arī veicinātu vienādu regulas piemērošanu visā Kopienā.

[..]

(15) Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri ir uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā un paredzēti reģenerācijas darbībām, ir lietderīgi nodrošināt minimālo uzraudzības un kontroles līmeni, nosakot, ka šādiem sūtījumiem būtu klāt noteikta informācija.

[..]

(21) Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri paredzēti reģenerācijai, dalībvalstīm vajadzētu būt spējīgām nodrošināt, lai atkritumu apsaimniekošanas iekārtas, uz kurām attiecas [Padomes 1996. gada 24. septembra] Direktīva 96/61/EK [par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 1. lpp.)], piemērotu labākās pieejamās metodes atbilstīgi minētajai direktīvai un saskaņā ar uzņēmuma atļauju. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt spējīgām nodrošināt, lai atkritumus apstrādātu saskaņā ar juridiski saistošiem vides aizsardzības standartiem attiecībā uz reģenerācijas darbībām, kuri noteikti Kopienas tiesību aktos, un, ievērojot [Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa] Direktīvas 2006/12/EK [par atkritumiem (OV L 114, 9. lpp.)], 7. panta 4. punktu, lai apsaimniekotu atkritumus saskaņā ar

atkritumu apsaimniekošanas plāniem, kas ir izstrādāti saskaņā ar minēto direktīvu nolūkā nodrošināt Kopienas tiesību aktos noteikto juridiski saistošo reģenerācijas vai pārstrādes saistību izpildi.

[..]

(33) Būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar Direktīvu 2006/12/EK un citiem Kopienas tiesību aktiem par atkritumiem Kopienā pārvadātos atkritumus, kā arī Kopienā importētos atkritumus visā sūtījuma laikā, tostarp reģenerācijas vai apglabāšanas laikā galamērķa valstī, apsaimnieko, neapdraudot cilvēku veselību un neizmantojot procesus un metodes, kas varētu būt kaitīgi videi. [..]"

4 Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ar šo regulu tiek noteiktas procedūras un kontroles režīmi atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā.

5 Šīs regulas 2. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

(12) "tirgotājs" ir jebkura persona, kas rīkojas savā vārdā, lai pirktu un pēc tam pārdotu atkritumus, tostarp tirgotāji, kas nesaņem atkritumus fiziskajā valdījumā, un kā minēts Direktīvas 2006/12/EK 12. pantā;

(13) "starpnieks" ir jebkura persona, kas organizē atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu citu personu vārdā, tostarp starpnieki, kas nesaņem atkritumus fiziskajā valdījumā, kā minēts Direktīvas 2006/12/EK 12. pantā;

(14) "saņēmējs" ir persona vai uzņēmums, kas ir galamērķa valsts jurisdikcijā un kam atkritumus sūta reģenerācijai vai apglabāšanai;

(15) "paziņotājs" ir:
a) kādas dalībvalsts izcelsmes sūtījuma gadījumā – jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā, kas plāno veikt atkritumu sūtījumu un kam uzlikts paziņošanas pienākums. Paziņotājs ir viena no personām vai struktūrām, kura izvēlēta saskaņā ar secību, kas noteikta šajā sarakstā:

[..]
iv) reģistrēts tirgotājs, kuru rakstiski ir pilnvarojis sākotnējais radītājs, jauns radītājs vai licencēts savācējs, kas minēti i), ii) un iii) apakšpunktā, lai darbotos tā vārdā kā paziņotājs;
v) reģistrēts starpnieks, kuru rakstiski ir pilnvarojis sākotnējais radītājs, jauns radītājs vai licencēts savācējs, kas minēti i), ii) un iii) apakšpunktā, lai darbotos tā vārdā kā paziņotājs;

[..]

22) "nosūtīšanas valsts" ir jebkura valsts, no kuras atkritumu sūtījumu plāno uzsākt vai tas tiek uzsākts;

23) “galamērķa valsts” ir jebkura valsts, uz kuru atkritumu sūtījumu plāno veikt vai tas tiek veikts reģenerācijai vai apglabāšanai, vai tādas iekraušanas nolūkā, kas notiek pirms reģenerācijas vai apglabāšanas teritorijā, kas nav nevienas valsts jurisdikcijā;

[..]

35) “nelikumīgs sūtījums” ir jebkāds atkritumu sūtījums, ko veic:

[..]

c) ar piekrišanu, kas iegūta no iesaistītajām kompetentajām iestādēm, viltojot dokumentus, sagrozot faktus vai krāpšanas ceļā; vai

[..]

g) kas, attiecībā uz 3. panta 2. punktā un 4. punktā minētajiem atkritumu sūtījumiem, notiek šādos gadījumos:

[..]

iii) sūtījums tiek veikts tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā.”

6 Regulas Nr. 1013/2006 3. panta “Vispārējie procedūras noteikumi” 2. punktā ir paredzēts:

“Uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;

[..].”

7 Šīs regulas 18. pantā “Atkritumi, kuriem jāpievieno noteikta informācija” ir noteikts:

“1. Uz atkritumiem, kas minēti 3. panta 2. un 4. punktā un ko paredzēts sūtīt, attiecas šādas procedūras prasības:

a) lai atvieglotu sekošanu šādu atkritumu sūtījumiem, persona, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā un kas organizē sūtījumu, nodrošina, ka atkritumiem ir pievienots VII pielikumā ietvertais dokuments;

b) dokumentu, kas ietverts VII pielikumā, paraksta persona, kas organizē sūtījumu, pirms sūtījums notiek, kā arī to paraksta reģenerācijas uzņēmums vai laboratorija un saņēmējs, kad attiecīgie atkritumi ir saņemti.

[..]

3. Pārbaudes, izpildes, plānošanas un statistikas nolūkā dalībvalstis var saskaņā ar saviem tiesību aktiem pieprasīt 1. punktā minēto informāciju par sūtījumiem, uz kuriem attiecas šis pants.

[..]”

8 Minētās regulas 24. pantā “Atkritumu ņemšana atpakaļ gadījumos, kad sūtījums ir nelikumīgs” ir paredzēts:

“1. Ja kompetentā iestāde atklāj sūtījumu, ko tā uzskata par nelikumīgu, tā nekavējoties informē pārējās iesaistītās kompetentās iestādes.

2. Ja par nelikumīgu sūtījumu atbild paziņotājs, kompetentā nosūtīšanas iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus:

a) ņem atpakaļ *de facto* paziņotājs vai, ja nav iesniegts paziņojums;

b) ņem atpakaļ *de iure* paziņotājs, vai, ja tas nav iespējams;

c) ņem atpakaļ pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;

d) alternatīvā veidā reģenerē vai apglabā galamērķa vai nosūtīšanas valstī pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;

e) alternatīvā veidā reģenerē vai apglabā citā valstī pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, ja visas iesaistītās kompetentās iestādes tam piekrīt.

[..]

3. Ja par nelikumīgu sūtījumu atbild saņēmējs, kompetentā galamērķa iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus reģenerē vai apglabā videi drošā veidā:

a) saņēmējs vai, ja tas nav iespējams;

b) pati kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

[..]

9. Nelikumīga sūtījuma gadījumā, kā noteikts 2. panta 35. punkta g) apakšpunktā, personai, kas organizē sūtījumu, ir tādi paši pienākumi kā paziņotājam saskaņā ar šo pantu.

[..]”

9 Saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu “Procedūras prasības attiecībā uz importu no Bāzeles Konvencijas [par bīstamo atkritumu starptautisko pārvadājumu un to apglabāšanas kontroli, kura parakstīta 1989. gada 22. martā un Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1993. gada 1. februāra Lēmumu 93/98/EEK (OV L 39, 1. lpp.)] līgumslēdzējas valsts vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās”:

“1. Ja atkritumi tiek importēti Kopienā apglabāšanas nolūkā no valstīm, kas ir Bāzeles Konvencijas puses, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus ar pielāgojumiem un papildinājumiem, kas uzskaitīti 2. un 3. punktā.

[..]

4. Sūtījumu var veikt tikai gadījumā, ja:

a) paziņotājs ir saņēmis rakstisku piekrišanu no kompetentās nosūtīšanas iestādes, kompetentās galamērķa iestādes un, attiecīgajos gadījumos, no kompetentās tranzīta iestādes ārpus Kopienas un ja ir izpildīti paredzētie nosacījumi;

b) ir noslēgts spēkā esošs līgums starp paziņotāju un saņēmēju, kā noteikts 4. panta 4. punkta otrajā daļā un 5. pantā;

c) ir sniegta spēkā esoša finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums, kā noteikts 4. panta 5. punkta otrajā daļā un 6. pantā;

d) ir nodrošināta apsaimniekošana videi drošā veidā, kā minēts 49. pantā.

[..]"

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 45. pantu "Procedūras prasības attiecībā uz importu no valsts, kas nav pievienojusies [ESAO Padomes lēmumam C(2001) 107, galīgā redakcija, ar ko pārskata Lēmumu C(92) 39, galīgā redakcija, par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli] un kas ir Bāzeles Konvencijas puse, vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās:

"Ja atkritumus importē Kopienā reģenerācijas nolūkā:

a) no valsts, kurā nepiemēro [Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO)] lēmumu; [..]

[..].

Mutatis mutandis piemēro 42. pantu."

11 Šīs regulas 49. panta "Vides aizsardzība" 1. punktā ir noteikts:

"Radītājs, paziņotājs un citi uzņēmumi, kas iesaistīti atkritumu sūtījumā un/vai to reģenerācijā, vai apglabāšanā, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkuri to sūtītie atkritumi tiek apsaimniekoti, neizraisot apdraudējumu cilvēku veselībai, un tas tiek veikts videi drošā veidā visā sūtījuma, kā arī reģenerācijas un apglabāšanas laikā. Jo īpaši, ja sūtījums notiek Kopienā, ievēro Direktīvas 2006/12/EK 4. panta prasības, kā arī citus Kopienas tiesību aktus attiecībā uz atkritumiem."

12 Minētās regulas 50. pantā "Izpilde dalībvalstīs" ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās īsteno. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. [..]

[..]

4. Sūtījumu pārbaudes ietver dokumentu pārbaudi, identitātes apliecinājumu un, vajadzības gadījumā, atkritumu fizisku pārbaudi.

[..]"

13 Šīs pašas regulas IC pielikumā "Īpaši norādījumi attiecībā uz paziņojuma un pārvietošanas dokumentu aizpildīšanu" ietvertais 15. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Parasti saņēmējs ir apglabāšanas vai reģenerācijas uzņēmums, kas norādīts 10. ailē. Tomēr dažos gadījumos saņēmējs var būt cita persona, piemēram, atkritumu tirgotājs, aģents vai juridiska persona, piemēram, 10. ailē minētā saņēmēja apglabāšanas vai reģenerācijas uzņēmuma galvenā mītne vai pasta adrese. Lai tirgotājs, aģents vai juridiska persona varētu darboties kā saņēmējs, tiem jābūt attiecīgās galamērķa valsts jurisdikcijā, kā arī atkritumiem jābūt to piederībā vai tiem jābūt cita veida juridiskās kontroles tiesībām pār šiem atkritumiem brīdī, kad sūtījums ir sasniedzis galamērķa valsti. Šādos gadījumos 2. aile jāaizpilda ar informāciju par atkritumu tirgotāju, aģentu vai juridisko personu."

14 Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumā ir ietverts "To atkritumu saraksts, uz ko attiecas vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas 18. pantā", kurš tiek dēvēts par "Atkritumu "zaļo" sarakstu" (turpmāk tekstā – "zaļais saraksts").

15 Regulas Nr. 1013/2006 VII pielikumā "Atkritumu sūtījumiem pievienojamā informācija, kā minēts 3. panta 2. un 4. punktā" ir ietverts dokuments, kas ir minēts šīs regulas 18. panta 1. punktā (turpmāk tekstā – "pavaddokuments"). Šis VII pielikums ir šāds:

Informācija par kravu *(1)*

1. Persona, kura organizē sūtījumu: Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts:		**2. Importētājs/saņēmējs:** Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts:
3. Faktiskais daudzums: Tonnas (Mg): m^3:		**4. Faktiskais nosūtīšanas datums:**
5.a) Pirmais pārvadātājs *(2)* Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts: Transportlīdzeklis: Nodošanas datums: Paraksts:	**5.b) Otrais pārvadātājs:** Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts: Transportlīdzeklis: Nodošanas datums: Paraksts:	**5.c) Trešais pārvadātājs:** Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts: Transportlīdzeklis: Nodošanas datums: Paraksts:
6. Atkritumu radītājs *(3)* **Sākotnējais(-ie) radītājs(-i), jaunais(-ie) radītājs(-i) vai savācējs:** Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts:		**8. Reģenerācijas darbība (vai – attiecīgos gadījumos – apglabāšanas darbība 3. panta 4. punktā minēto atkritumu gadījumā):** R kods / D kods: **9. Parastais atkritumu apraksts:**
7. Reģenerācijas iekārta ☐ **Laboratorija** ☐ Nosaukums: Adrese: Kontaktpersona: Tālr. Fakss E-pasts:		**10. Atkritumu identifikācija** *(ierakstiet attiecīgos kodus):* i) Bāzeles Konvencijas IX pielikums: ii) ESAO *(ja atšķiras no i)):* iii) IIIA pielikums *(4)*: iv) IIIB pielikums *(5)*: v) EK atkritumu saraksts: vi) valsts kods:
11. Attiecīgās valstis:		
Eksports/nosūtīšana	Tranzīts	Imports/galamērķis
12. Personas, kura organizē sūtījumu, deklarācija: Es apliecinu, ka, ciktāl man zināms, iepriekš sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza. Es apliecinu arī to, ka ar saņēmēju ir noslēgtas spēkā esošas rakstveida līgumsaistības *(netiek prasīts 3. panta 4. punktā minēto atkritumu gadījumā):* Vārds, uzvārds: Datums: Paraksts:		
13. Paraksts, saņēmējam pieņemot atkritumus: Vārds, uzvārds: Datums: Paraksts:		
AIZPILDA REĢENERĀCIJAS IEKĀRTĀ VAI LABORATORIJĀ:		
14. Sūtījums saņemts reģenerācijas iekārtā ☐ **vai laboratorijā** ☐ Saņemtais daudzums: Tonnas (Mg): m^3: Vārds, uzvārds: Datums: Paraksts:		

(1) Informācija, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 ir pievienojama tādu zaļajā sarakstā uzskaitīto atkritumu sūtījumiem, kuri paredzēti reģenerācijai, vai tādu atkritumu sūtījumiem, kuri paredzēti laboratorijas analīzēm. Lai aizpildītu šo dokumentu, sk. arī attiecīgos īpašos norādījumus, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 1013/2006 IC pielikumā.
(2) Ja pārvadātāju ir vairāk nekā trīs, pievienojiet informāciju, kas prasīta 5.a), 5.b) un 5.c) ailē.
(3) Ja persona, kas organizē sūtījumu, nav atkritumu radītājs vai savācējs, jāsniedz informācija par atkritumu radītāju vai savācēju.
(4) Attiecīgais Regulas (EK) Nr. 1013/2006 IIIA pielikumā norādītais kods vai kodi attiecīgos gadījumos jānorāda secīgi. Dažas Bāzeles Konvencijas pozīcijas – piemēram, B1100, B3010 un B3020 – ir attiecināmas tikai uz konkrētām atkritumu plūsmām, kā norādīts IIIA pielikumā.
(5) Jāizmanto Regulas EK Nr. 1013/2006 IIIB pielikumā uzskaitītie BEU kodi.

Ungārijas tiesības

16 *Hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény* (2012. gada Likums Nr. CLXXXV par atkritumiem, *Magyar Közlöny* 2012/160; turpmāk tekstā – "likums par atkritumiem") 19. panta 1. punktā ir noteikts:

"Atkritumus Ungārijas teritorijā drīkst ievest saskaņā ar Regulas [Nr. 1013/2006] un Valdības dekrēta par atkritumu pārrobežu sūtījumiem noteikumiem."

17 Šī likuma 86. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Vides aizsardzības iestāde saskaņā ar Valdības dekrētu, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus par naudas sodiem atkritumu apsaimniekošanas jomā, uzliek atkritumu apsaimniekošanas jomā piemērojamo naudas sodu ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, individuālajam uzņēmējam vai subjektam bez juridiskās personas tiesībspējas, kas:

a) pārkāpj tiesiskā regulējuma, tieši piemērojama Eiropas Savienības tiesību akta vai administratīva lēmuma noteikumus par atkritumu apsaimniekošanu,

b) veic kādu nosacījumam par administratīvu atļauju, apstiprinājumu, reģistrāciju vai paziņojumu pakārtotu atkritumu apsaimniekošanas darbību vai nu bez šādas atļaujas, apstiprinājuma, reģistrācijas vai paziņojuma, vai tajos neparedzētā veidā, vai

c) neinformē vai pienācīgi neinformē vides aizsardzības iestādi par blakusproduktu ražošanu vai ģenerēšanu, vai izmanto, izplata vai glabā atkritumus kā produktus vai blakusproduktus."

18 2001. gada 21. decembra *Hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet* (Valdības dekrēts Nr. 271/2001, ar kuru paredz atkritumu apsaimniekošanas jomā piemērojamo naudas sodu apmēru un to piemērošanas un aprēķināšanas noteikumus) (*Magyar Közlöny* 2001/150, turpmāk tekstā – "valdības dekrēts") 1. pantā ir noteikts:

"1. Naudas soda apmērs – neskarot šā dekrēta 2. panta 4.–8. punktā un 3. panta 4. punktā noteikto – ir summa, ko iegūst, šajā dekrētā paredzētās naudas soda pamatsummas reizinot ar attiecīgajiem koeficientiem, ar kuriem šīs naudas soda pamatsummas grozītas.

[..]

3. Atkritumu apsaimniekošanas jomā piemērojamā naudas soda pamatsumma (turpmāk tekstā – "pamatsumma") nepārsniedz:

[..]

f) bīstamo atkritumu nelikumīga pārrobežu sūtījuma gadījumā – 200 000 [Ungārijas forintu (HUF)].

[..]

5. Pamatsumma var tikt noteikta proporcijā no 25 % līdz 100 % no summām, kas ir tikušas noteiktas atbilstoši šī panta 3. un 4. punktam un 2. panta 3. punktam, neskarot šī panta 3. punkta e) apakšpunktā minētos gadījumus, ja pārkāpējs ir novērsis pārkāpuma sekas un ir to izbeidzis pirms lēmuma par naudas soda piemērošanu pieņemšanas."

19 Saskaņā ar šī valdības dekrēta 3. pantu:

"1. Lai aprēķinātu naudas soda apmēru, vispirms ir jānosaka naudas soda pamatsumma.

[..]

4. Atkritumu nelikumīga pārrobežu sūtījuma (tos ievedot, izvedot vai vedot caur valsts teritoriju) gadījumā maksājamā naudas soda apmēru nosaka, reizinot šā dekrēta 1. panta 3. punkta f) vai g) apakšpunktā paredzēto pamatsummu ar atkritumu svara rādītāju. Gadījumā, ja atkritumu svars nav precīzi nosakāms, ir jāņem vērā vidējais aplēšu veidā noteiktās svara skalas rādītājs, kurš izteikts tonnās."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

20 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka pārbaudēs, ko Ungārijas iestādes 2013. gada 15. un 18. oktobrī veica attiecībā uz divām kravas automašīnām, kas reģistrētas Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā un kas gatavojās iebraukt Ungārijas teritorijā, tika konstatēts, ka ar tām tika pārvadāts zaļajā sarakstā ietilpstošu papīra atkritumu sūtījums attiecīgi 23,2 un 21,8 tonnu apmērā. Katram no šiem sūtījumiem bija pavaddokuments un starptautiskā preču transporta pavadzīme.

21 Attiecībā uz pirmo sūtījumu pavaddokumenta 1. ailē bija norādīts, ka sūtījumu organizē *Nutrivet*, un tā 2. un 7. ailē – ka *Hamburger Recycling Group GmbH*, kas atrodas Vīnes Neidorfā [*Wiener Neudorf*] (Austrija), ir gan importētājs saņēmējs, gan reģenerācijas iekārta, savukārt starptautiskajā preču transporta pavadzīmē bija norādīts, ka šis sūtījums ir jāpiegādā *Hamburger Hungária Kft.*, kas ir saskaņā ar Ungārijas tiesībām dibināta un Dunaūjvārošā [*Dunaújváros*] (Ungārija) reģistrēta sabiedrība, juridiskajā adresē.

22 Attiecībā uz otro sūtījumu pavaddokumenta 1. ailē bija norādīts, ka sūtījumu organizē *Nutrivet*, tā 2. ailē – ka importētājs saņēmējs ir *Hamburger Recycling Group*, un tā 7. ailē – ka reģenerācijas iekārta ir *Hamburger Hungária*, savukārt starptautiskajā preču transporta pavadzīmē un citos Ungārijas iestādēm uzrādītajos dokumentos bija norādīts, ka arī šis sūtījums ir jāpiegādā šīs pēdējās minētās sabiedrības juridiskajā adresē.

23 Šo divu pavaddokumentu 11. ailē "Attiecīgās valstis" bija minētas Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Serbija un Ungārija.

24 Valsts uzraudzības iestāde konstatēja, ka saistībā ar abiem atkritumu sūtījumiem pavaddokuments neatbilda Regulas Nr. 1013/2006 noteikumiem, ciktāl tā 2. un 7. ailes saturs neatbilda 11. ailes saturam un šo sūtījumu galamērķi nebija iespējams precīzi noteikt. Pret to uzsāktajā procedūrā *Nutrivet* sadarbojās ar minēto valsts uzraudzības iestādi, tostarp 2013. gada 18. un 25. oktobrī nosūtot tai jaunu koriģētu pavaddokumentu par katru sūtījumu, kā arī citus dokumentus ar mērķi pamatot šajā koriģētajā dokumentā ietverto informāciju. No šiem dokumentiem skaidri izrietēja, ka sūtījuma saņēmējs un galamērķis abos gadījumos bija *Hamburger Hungária*.

25 Ar 2013. gada 30. oktobra lēmumiem valsts uzraudzības iestāde atbilstoši likumam par atkritumiem uzlika *Nutrivet* naudas sodus par atkritumu apsaimniekošanas jomā pastāvošā pienākuma neizpildi un lika šai sabiedrībai atlīdzināt attiecīgās procedūras izdevumus. Attiecībā uz pirmo sūtījumu naudas sods un procedūras izdevumi tika noteikti attiecīgi 1 160 000 Ungārijas forintu (HUF) (aptuveni EUR 3738) un HUF 124 942 (aptuveni EUR 402) apmērā. Attiecībā uz otro sūtījumu naudas sods un procedūras izdevumi tika noteikti attiecīgi 1 090 000 Ungārijas forintu (HUF) (aptuveni EUR 3513) un HUF 182 250 (aptuveni EUR 587) apmērā. Savus lēmumus šī iestāde pamatoja ar to, ka, ņemot vērā administratīvajā procedūrā izdarītos konstatējumus, attiecīgie sūtījumi bija nelikumīgi Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē. Lai noteiktu šo naudas sodu apmēru, minētā iestāde, piemērojot valdības dekrētu, atbilstoši attiecīgajam atkritumu veidam noteica pamatsummu (HUF 200 000 jeb aptuveni EUR 3205 apmērā), ko tā samazināja par maksimālo likmi 75 % apmērā, ņemot vērā *Nutrivet* sadarbību. Pēc tam tā šādi aprēķināto naudas sodu (HUF 50 000) sareizināja ar pārsūtīto atkritumu svaru.

26 Savā prasībā *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapeštas Administratīvā un darba lietu tiesa, Ungārija) *Nutrivet* tostarp lūdz atcelt minētos lēmumus. Tā apgalvo, ka Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļā ietvertais formulējums "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" attiecas uz jebkādas no vides aizsardzības viedokļa būtiskas informācijas slēpšanu vai nenorādīšanu, nevis gadījumu, kad pavaddokumentā ir ietverta kļūdaina informācija, bet pareizā informācija skaidri izriet no citiem pieejamajiem dokumentiem. Tā arī apgalvo, ka šis noteikums nevar tikt interpretēts plaši, ja vien par nelikumīgu nebūtu uzskatāms jebkurš

sūtījums, kura pavaddokuments ir ticis aizpildīts nepareizi, un ka ir jānošķir gadījums, kad kļūda ir tikusi pieļauta ar nodomu, lai maldinātu uzraudzības iestādes, un gadījums, kad kļūda vienkārši izriet no kāda administratīva pienākuma neizpildes.

27 Valsts uzraudzības iestāde lūdz minēto prasību noraidīt. Tā apgalvo, ka abiem pamatlietā aplūkotajiem atkritumu sūtījumiem bija jābūt pievienotam pareizi aizpildītam pavaddokumentam atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 18. panta un VII pielikuma prasībām. Tā atzīst, ka "importētājs saņēmējs", kura nosaukumam ir jābūt norādītam šī dokumenta 2. ailē, un tā paša dokumenta 7. ailē norādāmā "reģenerācijas iekārta" var atšķirties, bet norāda, ka tādā gadījumā saskaņā ar šīs regulas IC pielikuma 15. punktu tirgotājam vai starpniekam ir jābūt galamērķa valsts jurisdikcijā.

28 Pēc iesniedzējtiesas lūguma valsts uzraudzības iestāde ir tieši atzinusi, ka tai bija zināms atkritumu maršruts, lai arī pavaddokumenti bija aizpildīti nepareizi. Tā arī ir atzinusi, ka nav īstenojusi Regulas Nr. 1013/2006 24. pantā paredzēto procedūru, nav iesaistījusi attiecīgās kompetentās iestādes un nav uzdevusi nosūtīt atpakaļ par nelikumīgiem uzskatītos atkritumu sūtījumus.

29 Šādos apstākļos *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapeštas Administratīvā un darba lietu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai ir uzskatāms, ka atkritumu sūtījums tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, ja sūtījuma organizētājs savstarpēji pretrunīgi aizpilda minētās regulas VII pielikumā paredzētā dokumenta attiecīgi 2. (importētājs/saņēmējs), 7. (reģenerācijas iekārta) un 11. (attiecīgās valstis) aili, lai arī šajās ailēs norādāmā informācija ir skaidri redzama starptautiskajā preču transporta pavadzīmē un citos pieejamajos dokumentos?

2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams apstiprinoši, – var tikt uzskatīts par samērīgu šā iemesla dēļ uzliktais naudas sods, kura summa ir vienāda ar summu, kādā naudas sods uzliekams personai, kas neizpilda pienākumu aizpildīt Regulas Nr. 1013/2006 VII pielikumā paredzēto dokumentu?

3) Vai tālab, lai atkritumu sūtījums tiktu atzīts par nelikumīgu Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, ir vajadzīgs, lai minētās regulas VII pielikumā paredzētā dokumenta aizpildītājs tīši maldinātu iestādi?

4) Vai tālab, lai par nelikumīgu varētu tikt atzīts atkritumu sūtījums, kas tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, ir svarīgi, lai informācija vai ziņas, kas nav norādītas konkrēti, būtu būtiskas no vides aizsardzības viedokļa? Kāda minētās regulas VII pielikumā paredzētajā dokumentā rodamā informācija vai ziņas gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, ir uzskatāmas par būtiskām no vides aizsardzības viedokļa?

5) Vai var tikt atzīts, ka atkritumu sūtījums tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, gadījumā, ja iestāde neveic minētās regulas 24. pantā noteikto procedūru, neiesaista ieinteresētās iestādes un neuzdod pieņemt atpakaļ nelikumīgi sūtītos atkritumus?

6) Kā ir jāsaprot un jāizvērtē jurisdikcija Regulas Nr. 1013/2006 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?

7) Kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 1013/2006 IC pielikuma 15. punktā esošais formulējums, ka, lai tirgotājs vai starpnieks varētu būt saņēmējs, tiem jābūt galamērķa valsts jurisdikcijā?"

Ievada apsvērumi

30 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotie atkritumi, kā izriet no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, šķiet, ir importēti no trešās valsts, proti, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas. Iesniedzējtiesas uzdoto prejudiciālo jautājumu pamatā ir pieņēmums, ka šajā lietā nav piemērojami Regulas Nr. 1013/2006 42. un 45. panta noteikumi.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo, trešo, ceturto un piekto jautājumu

31 Ar pirmo, trešo, ceturto un piekto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu atkritumu kā šīs regulas III pielikumā norādītie atkritumi, kurus paredzēts reģenerēt, sūtījums ir kvalificējams kā nelikumīgs šī noteikuma izpratnē, ja ar šo sūtījumu saistītajā pavaddokumentā ir ietverta kļūdaina vai nekonsekventa informācija par importētāju/saņēmēju, reģenerācijas iekārtu, kā arī attiecīgajām valstīm, un vai šo kvalifikāciju ietekmē tas, ka citos kompetento iestāžu rīcībā nodotajos dokumentos šī informācija ir norādīta pareizi, ka ir bijis nodoms maldināt šīs iestādes, ka minētā informācija ir būtiska no vides aizsardzības viedokļa un ka minētās iestādes ir izmantojušas šīs regulas 24. pantā paredzētās procedūras.

32 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1013/2006 preambulas 1. apsvērumā ir noteikts, ka šīs regulas mērķis ir vides aizsardzība. Turklāt saskaņā ar minētās regulas preambulas 7. apsvērumu atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli ir svarīgi organizēt un reglamentēt tā, lai tiktu ņemta vērā vajadzība saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību.

33 Attiecībā uz tādu zaļajā sarakstā ietverto atkritumu sūtījumiem, kurus ir paredzēts reģenerēt, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, šīs pašas regulas preambulas 15. apsvērumā ir precizēts, ka ir lietderīgi nodrošināt minimālo uzraudzības un kontroles līmeni, nosakot, ka šādiem sūtījumiem ir jābūt pievienotai noteiktai informācijai.

34 Līdz ar to, lai atvieglotu sekošanu šādu atkritumu sūtījumiem, Regulas Nr. 1013/2006 18. pantā personai, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā un kas organizē sūtījumu, ir noteikts pienākums nodrošināt, ka šiem atkritumiem ir pievienots pavaddokuments, un valsts kompetentās iestādes pārbaudes, šīs regulas izpildes, plānošanas vai statistikas nolūkā var pieprasīt šo dokumentu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 12. decembris, *Ragn-Sells*, C-292/12, EU:C:2013:820, 65. punkts). Tā kā šis dokuments ir vienīgais avots, kurā ir ietverta detalizēta informācija par šajā regulā paredzēto atkritumu sūtījumu, lai ļautu attiecīgo valstu kompetentajām iestādēm īstenot uzraudzības un kontroles uzdevumu, kas tām noteikts atbilstoši šai pašai regulai, šāda sūtījuma organizētājam šis dokuments ir pienācīgi jāaizpilda.

35 Šajā ziņā ir jānorāda, ka informācija, kurai noteikti ir jābūt ietvertai pavaddokumentā, tostarp attiecībā uz importētāju/saņēmēju, reģenerācijas iekārtu, kā arī attiecīgajām valstīm, ļauj nodrošināt pienācīgu sūtījumu izsekojamību. Šī informācija ir ne tikai būtiska no vides aizsardzības viedokļa, bet ir arī nepieciešama labai uzraudzības un kontroles uzdevumu veikšanai ar mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību.

36 No tā izriet, ka gadījumā, ja pavaddokumentā ir ietverta šāda veida kļūdaina vai nekonsekventa informācija, minēto uzraudzības un kontroles uzdevumu izpilde nevar tikt nodrošināta atbilstoši Regulai Nr. 1013/2006, jo kompetentās iestādes, nebūdamas pienācīgi informētas par attiecīgā sūtījuma nosacījumiem, attiecībā uz šo sūtījumu nevar nodrošināt pienācīgu izsekojamību, lai izvairītos no kaitējuma nodarīšanas videi, kā arī no cilvēku veselībai kaitējošām darbībām.

37 Šajā gadījumā no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkoto pavaddokumentu 2. ailē bija norādīta nevis sabiedrība, kurai faktiski bija paredzēti pamatlietā aplūkotie atkritumu sūtījumi, proti, *Hamburger Hungária*, kas reģistrēta Dunaújvárošā (Ungārija), bet gan cita sabiedrība, kas reģistrēta citā dalībvalstī, proti, *Hamburger Recycling Group*, kas atrodas Vīnes Neidorfā. Otrkārt, viena no šiem dokumentiem 7. ailē šī pēdējā minētā sabiedrība bija norādīta kā reģenerācijas iekārta, lai arī tā neatrodas šī dokumenta 11. ailē norādītajā galamērķa valstī, proti, Ungārijā.

38 Ņemot vērā šīs kļūdas un nekonsekveces, pamatlietā aplūkotie pavaddokumenti paši par sevi vien neļāva nodrošināt pamatlietā aplūkoto atkritumu sūtījumu izsekojamību. Līdz ar to šie atkritumu sūtījumi ir uzskatāmi par nelikumīgiem sūtījumiem Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē.

39 Līdz ar to ir jāuzskata, ka tādu atkritumu sūtījums kā šīs regulas III pielikumā minētie atkritumi, kurus paredzēts reģenerēt, ir kvalificējams kā nelikumīgs sūtījums minētās regulas 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, ja pavaddokumentā ir ietverta tāda kļūdaina vai nekonsekventa informācija kā pamatlietā aplūkotajos pavaddokumentos ietvertā informācija par importētāju/saņēmēju, reģenerācijas iekārtu, kā arī attiecīgajām valstīm.

40 Šo secinājumu nevar atspēkot tas, ka šī informācija, kurai ir jābūt norādītai pavaddokumentā, ir tikusi pareizi atspoguļota citos kompetento iestāžu rīcībā nodotajos dokumentos. Tāpat arī šajā ziņā nav nozīmes tam, ka nepastāv nodoma elements un nav tikušas īstenotas minētās regulas 24. pantā paredzētās procedūras.

41 Jānorāda, ka Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļā nav minēts neviens no šiem trīs elementiem.

42 Konkrētāk, pirmkārt, saistībā ar to, ka informācija, kurai ir jābūt norādītai pavaddokumentā, ir tikusi norādīta citos dokumentos, ir jāprecizē, ka minētajā pavaddokumentā ir jābūt norādītai detalizētai informācijai par atkritumu sūtījumu, lai varētu tikt īstenoti šajā regulā izvirzītie atkritumu sūtījumu uzraudzības un kontroles mērķi. Šāds dokuments tādējādi ir ticis noteikts īpašā tiesiskajā regulējumā, un tas ir vērsts uz tādu mērķu īstenošanu, kas ir raksturīgi tiesību aktiem attiecībā uz atkritumu sūtījumiem, savukārt citiem dokumentiem, kā, piemēram, starptautiskajai preču transporta pavadzīmei un komercrēķinam, nav šāda mērķa.

43 Turklāt no Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izriet, ka attiecīgā atkrituma sūtījuma nosacījumiem ir jābūt precizētiem pavaddokumentā, nevis kaut kur citur. Šis pienākums var atvieglot šāda sūtījuma izsekojamību atbilstoši šīs regulas 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un nodrošināt efektīvu kontroli, kas nekavējoties ļauj novērtēt nepieciešamību veikt attiecīgo atkritumu fizisku pārbaudi. Lai atkritumu kontrole – to transportēšanas laikā vai tiem ierodoties galamērķī – būtu efektīva, tranzītvalsts vai mērķa valsts iestādēm ir jābūt iespējai, iepazīstoties ar pavaddokumentu, nekavējoties noskaidrot nepieciešamo informāciju, bez vajadzības veikt papildu pārbaudes, kas neizbēgami ir ilgas un dārgas, jo ietver attiecīgā sūtījuma imobilizāciju.

44 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai nodoms maldināt kompetentās iestādes ir jāņem vērā, nosakot, vai atkritumu sūtījums ir nelikumīgs Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļas izpratnē, ir jāuzsver, ka šī noteikuma formulējumā nav paredzēts, ka kļūdām vai nekonsekvencei informācijā, kurai ir jābūt precizētai minētās regulas VII pielikumā minētajā pavaddokumentā, ir jāizriet no krāpnieciskas darbības.

45 Turklāt neatkarīgi no tā, vai kļūda ir tikusi pieļauta ar nodomu vai nē, ja tās dēļ rodas nekonsekvence, tā liek attiecīgo dalībvalstu kontroles iestādēm veikt papildu pārbaudes, kas tādējādi padara par neiespējamu nekavējoties veikt sūtījumu kontroli, pamatojoties tikai uz Regulas Nr. 1013/2006 VII pielikumu, kā dēļ saistībā ar šiem diviem kļūdu veidiem vismaz pārkāpuma kvalificēšanas posmā ir jāpastāv vienādai attieksmei.

46 Treškārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1013/2006 24. pantā paredzēto procedūru neīstenošanu ir jānorāda, ka nedz šajā pantā, nedz kādā citā šīs regulas noteikumā nav paredzēta saikne starp šīm procedūrām un nelikumīga sūtījuma definīciju. Tieši pretēji – tā kā šis pants atbilstoši tā formulējumam ir attiecināms tikai uz atkritumiem, kas ir nelikumīga sūtījuma priekšmets, – minēto procedūru neīstenošana nevar ietekmēt attiecīgā sūtījuma kvalificēšanu par nelikumīgu sūtījumu šīs regulas 2. panta 35. punkta izpratnē.

47 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo, trešo, ceturto un piekto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu atkritumu kā minētās regulas III pielikumā norādītie atkritumi, kurus paredzēts reģenerēt, sūtījums ir uzskatāms par nelikumīgu šī noteikuma izpratnē, ja ar šo sūtījumu saistītajā pavaddokumentā ir ietverta tāda kļūdaina vai nekonsekventa informācija kā pamatlietā aplūkotajos pavaddokumentos ietvertā informācija par importētāju/saņēmēju, reģenerācijas iekārtu, kā arī attiecīgajām valstīm, neatkarīgi no tā, ka citos kompetento iestāžu rīcībā nodotajos dokumentos šī informācija ir norādīta pareizi, no tā, vai ir bijis nodoms maldināt šīs iestādes, un no tā, vai minētās iestādes ir izmantojušas šīs pašas regulas 24. pantā paredzētās procedūras.

Par otro jautājumu

48 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1013/2006 50. panta 1. punkts, atbilstoši kuram dalībvalstu piemērotajām sankcijām par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem tostarp ir jābūt samērīgām, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību aktu kā pamatlietā, kurā gadījumā, ja pavaddokumentā ir ietverta kļūdaina vai nekonsekventa informācija, ir paredzēts naudas sods, kura pamatsumma atbilst tā naudas soda pamatsummai, kas ir piemērojams pienākuma aizpildīt šo dokumentu neizpildes gadījumā.

49 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1013/2006 50. panta 1. punktā dalībvalstīm ir paredzēts pienākums pieņemt "noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem [..]" un ir precizēts, ka "noteiktajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām". Jākonstatē, ka minētajā regulā nav sīkāk reglamentēts, kā minētās valsts sankcijas būtu nosakāmas, un nav arī norādīts neviens skaidrs kritērijs šādu sankciju samērīguma novērtēšanai.

50 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, ja nav veikta Savienības tiesību saskaņošana attiecībā uz piemērojamajām sankcijām par tādu nosacījumu neievērošanu, kas paredzēti ar šīm tiesībām izveidotajā sistēmā, dalībvalstu kompetencē ir izvēlēties sankcijas, ko tās uzskata par piemērotām. Tomēr dalībvalstīm sava kompetence ir jāīsteno, ievērojot Savienības tiesības un to vispārējos tiesību principus, tātad arī samērīguma principu (spriedums, 2012. gada 9. februāris, *Urbán*, C-210/10, EU:C:2012:64, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai izvērtētu, vai sankcija atbilst samērīguma principam, tostarp ir jāņem vērā pārkāpuma, kuru iecerēts sodīt ar šo sankciju, raksturs un smagums, kā arī tās apmēra noteikšanas nosacījumi (spriedums, 2013. gada 20. jūnijs, *Rodopi-M 91*, C-259/12, EU:C:2013:414, 38. punkts un tajā minētā judikatūra). Samērīguma princips dalībvalstīm ir jāievēro, arī izvērtējot aspektus, kas, iespējams, ir jāņem vērā, nosakot naudas sodu (spriedums, 2012. gada 9. februāris, *Urbán* (C-210/10, EU:C:2012:64, 54. punkts).

52 Tomēr valsts tiesas kompetencē, ņemot vērā visus faktiskos un juridiskos apstākļus, kuri ir raksturīgi tajā izskatāmajai lietai, ir galīgi novērtēt, vai sankcijas apmērs nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs attiecīgajos tiesību aktos izvirzīto mērķu sasniegšanai. Samērīguma principa konkrēta piemērošana ir iesniedzējtiesas ziņā, un tai ir jāpārbauda, vai valsts pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām, jo Tiesas kompetencē ir tikai sniegt jebkādas norādes par Savienības tiesību interpretāciju, kas ļauj iesniedzējtiesai izvērtēt šādu saderīgumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 29. jūlijs, *Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski*, C-188/09, EU:C:2010:454, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

53 Attiecībā uz sankcijām, kas tiek piemērotas par Regulas Nr. 1013/2006, kuras mērķis ir nodrošināt augstu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni, noteikumu pārkāpumu, Tiesa savā 2015. gada 26. novembra spriedumā *Total Waste Recycling* (C-487/14, EU:C:2015:780, 55. punkts) ir nospriedusi, ka valsts tiesai, pārbaudot šādas sankcijas samērīgumu, ir it īpaši jāņem vērā riski, kādus šis pārkāpums var radīt vides un cilvēku veselības aizsardzības jomā.

54 Šajā gadījumā kļūdainā un nekonsekventā informācija, kas bija ietverta pamatlietā aplūkotajos pavaddokumentos, kā izriet no šī sprieduma 38. punkta, bija uzskatāma par Regulas Nr. 1013/2006 noteikumu pārkāpumu. Par šādu pārkāpumu tādējādi principā var tikt piemērota sankcija, kas ir līdzvērtīga sankcijai, kāda ir paredzēta pienākuma aizpildīt pavaddokumentu neizpildes gadījumā.

55 Tomēr saskaņā ar Tiesas judikatūru naudas sods, kurš noteikts par tādu atkritumu sūtījumu, saistībā ar kuru pavaddokumentā ir norādīta kļūdaina vai nekonsekventa informācija, un kura pamatsumma ir līdzvērtīga naudas soda apmēram, kāds tiek noteikts gadījumā, ja nav izpildīts pienākums aizpildīt šo dokumentu, var tikt uzskatīts par samērīgu tikai tad, ja apstākļi, kādos šis pārkāpums ir izdarīts, ļauj konstatēt, ka jautājums ir par līdzvērtīga smaguma pārkāpumiem, ņemot vērā risku, ko tie rada vides aizsardzībai un cilvēku veselībai; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 26. novembris, *Total Waste Recycling*, C-487/14, EU:C:2015:780, 54. un 56. punkts).

56 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1013/2006 50. panta 1. punkts, atbilstoši kuram dalībvalstu piemērotajām sankcijām par minētās regulas noteikumu pārkāpumiem ir jābūt samērīgām, ir jāinterpretē tādējādi, ka par atkritumu sūtījumu, saistībā ar kuru šīs pašas regulas VII pielikumā ietvertajā pavaddokumentā ir ietverta kļūdaina vai nekonsekventa informācija, principā var tikt piemērots naudas sods, kura apmērs atbilst tā naudas soda apmēram, kas ir piemērojams pienākuma aizpildīt šo dokumentu neizpildes gadījumā. Iesniedzējtiesai, pārbaudot šādas sankcijas samērīgumu, ir it īpaši jāņem vērā riski, kādus šis pārkāpums var radīt vides un cilvēku veselības aizsardzības jomā.

Par sesto un septīto jautājumu

57 Ar sesto un septīto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 1013/2006 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais jēdziens "persona, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā", kā arī šīs regulas IC pielikuma 15. punktā ietvertais formulējums "jābūt galamērķa valsts jurisdikcijā".

58 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir instruments sadarbībai starp Tiesu un dalībvalstu tiesām, ar kuru Tiesa dalībvalstu tiesām sniedz norādes jautājumos par Savienības tiesību interpretāciju, kuras tām vajadzīgas, lai izspriestu tajās izskatāmās lietas (spriedumi, 2014. gada 13. marts, *FIRIN*, C-107/13, EU:C:2014:151, 29. punkts, un 2015. gada 6. oktobris, *Capoda Import-Export*, C-354/14, EU:C:2015:658, 23. punkts).

59 Īstenojot šo sadarbību, uz jautājumiem par Savienības tiesībām attiecas atbilstības prezumpcija. Tiesa var noraidīt valsts tiesas iesniegto lūgumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtā Savienības tiesību interpretācija nav nekādi saistīta ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos,

kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedumi, 2014. gada 13. marts, *FIRIN*, C-107/13, EU:C:2014:151, 30. punkts, un 2015. gada 5. marts, *Banco Privado Português* un *Massa Insolvente do Banco Privado Português*, C-667/13, EU:C:2015:151, 36. punkts).

60 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav norādījusi, kādēļ tās sestais un septītais jautājums būtu vajadzīgi, lai izspriestu pamatlietu, un nav norādījusi apstākļus, kas vajadzīgi, lai varētu sniegt lietderīgu atbildi uz tiem.

61 Līdz ar to sestais un septītais jautājums ir jāatzīst par nepieņemamiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 20. marta Regulu (ES) Nr. 255/2013, 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu atkritumu kā minētās regulas III pielikumā norādītie atkritumi, kurus paredzēts reģenerēt, sūtījums ir uzskatāms par nelikumīgu šī noteikuma izpratnē, ja šīs pašas regulas VII pielikumā paredzētajā ar šo sūtījumu saistītajā dokumentā ir ietverta tāda kļūdaina vai nekonsekventa informācija kā pamatlietā aplūkotajos pavaddokumentos ietvertā informācija par importētāju/saņēmēju, reģenerācijas iekārtu, kā arī attiecīgajām valstīm, neatkarīgi no tā, ka citos kompetento iestāžu rīcībā nodotajos dokumentos šī informācija ir norādīta pareizi, no tā, vai ir bijis nodoms maldināt šīs iestādes, un no tā, vai minētās iestādes ir izmantojušas šīs pašas regulas 24. pantā paredzētās procedūras;**

2) **Regulas Nr. 1013/2006, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 255/2013, 50. panta 1. punkts, atbilstoši kuram dalībvalstu piemērotajām sankcijām par minētās regulas noteikumu pārkāpumiem ir jābūt samērīgām, ir jāinterpretē tādējādi, ka par atkritumu sūtījumu, saistībā ar kuru šīs pašas regulas VII pielikumā ietvertajā dokumentā ir ietverta kļūdaina vai nekonsekventa informācija, principā var tikt piemērots naudas sods, kura apmērs atbilst tā naudas soda apmēram, kas ir piemērojams pienākuma aizpildīt šo dokumentu neizpildes gadījumā. Iesniedzējtiesai, pārbaudot šādas sankcijas samērīgumu, ir it īpaši jāņem vērā riski, kādus šis pārkāpums var radīt vides un cilvēku veselības aizsardzības jomā.**

[Paraksti]